

boforeninger, Danske Husmandsforeninger, Monopoltilsynet, Forbrugerstyrelsen, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, De danske Husmoderforeninger, Dansk Varefakta Nævn, Butikshandelens Fællesråd, Dansk Organisation af Detailhandelskæder, De Samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Dansk Fødevareråd, Dansk Textil Union, Radiobranchen, Motorbranchens Fællesråd, Det Danske Handelskammer, Landsforeningen for Erhvervsinteresser, Håndværksrådet, Industrirådet, Entreprenørforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Assurandør-Societetet, Den danske Bankforening, Danmarks Sparerkasseforening, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Danske Indkøbschefers Landsforening, Den danske Forlæggerforening, Boligministeriet, Finansministeriet, Dansk Automobilhandler Forening, Forenede Danske Motorejere, Den Danske Boghandlerforening, Boghandlernes Hus, Bygge- og Anlægsrådet, Det Kooperative Fællesforbund, Andelsudvalget, Realkreditrådet, Danske Elværkers Forening, Dansk Postordreforening, FEHA, Danske Finansieringsselskabers Forening, Dansk Detail Konto, Detailhandelens Kreditformidlingsråd, Foreningen af Finansholdingselskaber.

5. Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

I forbindelse med lovens gennemførelse vil Forbrugerstyrelsen informere forbrugere og erhvervslivet om indholdet af de nye regler.

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Om baggrunden for at overføre administrationen af prismærkningsloven til Forbrugerstyrelsen henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 2

I overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivets artikel 3 foreslås, at pligten til at give nærmere oplysninger om kredittens pris ved udbud af varer i detail salg er betinget af, at varerne udbydes med oplysning om omkostninger ved erhvervelse af varerne ved kreditkøb; jf. forslaget til kreditaftalelovens § 5.

Den blotte oplysning om, at varerne kan erhverves ved kreditkøb, udløser ingen pligt til at opfylde de efter stk. 1, nr. 1-3, fastsatte oplysningskrav. Angives derimod rentesats eller andre oplysninger om kredit-

omkostninger, skal oplysningerne gives i overensstemmelse med de fastsatte krav.

I nr. 1 videreføres den nugældende bestemmelses krav om angivelse af kontantprisen.

Efter nr. 2 kræves angivelse af kreditomkostningerne som et beløb. Ifølge stk. 2 beregnes dette beløb efter reglerne i forslaget til kreditaftaleloven, der efter § 9, stk. 1, nr. 3, kræver oplyst samme beløb i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale med fast lånebeløb.

Efter den gældende bestemmelse i prismærkningslovens § 2 skal oplysning gives om den samlede købesum, herunder rentebeløb og alle andre tillæg ved afdragsvis betaling af købesummen. Forslaget indebærer i forhold hertil, dels at de samlede kreditomkostninger skal oplyses særskilt, dels at dette beløb beregnes efter reglerne i kreditaftaleloven.

Kravet efter nr. 3 om oplysningen af de årlige omkostninger i procent svarer til oplysningskravet efter forslaget til kreditaftalelovens § 9, stk. 1, nr. 4, der gælder i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale med fast lånebeløb. I stk. 2 er det derfor bestemt, at beregningen af de årlige omkostninger i procent sker efter bestemmelserne i kreditaftaleloven.

Efter forbrugerkreditdirektivets artikel 3 kræves ikke andre oplysninger end de årlige omkostninger i procent. Efter direktivets artikel 5 sammenholdt med forslag til ændringsdirektiv forventes dette krav at kunne fraviges i lovgivningen indtil 31. december 1992, hvis der i stedet kræves oplysning om de samlede kreditomkostninger. Denne mulighed udnyttes i lovforslaget, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2.

Fra 1. januar 1993 vil kravet om oplysning af de samlede kreditomkostninger udover oplysningen om de årlige omkostninger i procent være mere vidtgående end direktivets minimumskrav. Udvidelsen har til formål fortsat at give forbrugerne en let tilgang til oplysning om de reelle samlede omkostninger ved køb på kredit fremfor ved kontantkøb.

Stk. 3 giver i overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivets artikel 3 mulighed for at give de efter stk. 1 krævede oplysninger i form af et repræsentativt eksempel, hvis dette er den eneste hensigtsmæssige fremgangsmåde.

De ovennævnte krav til oplysning om kreditomkostninger gælder efter lovens § 5 også, når der ved annoncering eller på anden måde i reklamer over for forbrugeren gives oplysning om omkostningerne ved erhvervelse af varer eller tjenesteydelser på kredit. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor den, der udfører tjenesteydelser, i sit forretningslokale skilter med kreditomkostninger.